

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om stålhandelens overholdelse af listepriser m.v.

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er en følge af EF-Kommissionens henstilling til medlemslandene om pligt til at offentliggøre prislistor og salgsbetingelser inden for stålhandelen.

Baggrunden for henstillingen er den stålkrise, der i nogle år har eksisteret i Europa, og på længere sigt kan denne krise kun løses ved at gøre den effektive del af den europæiske stålindustri rentabel.

Derfor mener vi også, det er rigtigt, at det sikres, at priserne på stål ikke presses ned på et niveau, hvor der ikke er dækning for produktionsomkostningerne. Produktionen må således tilpasses markedets behov, og den kapacitet, som bliver tilbage, må have konkurrenceevnen genskabt.

Vi finder, at industriministerens fremgangsmåde med at omforme Kommissionens bindende henstilling til en bemyndigelseslov fulgt op af en bekendtgørelse er hensigtsmæssig, også på grund af løftet om at gøre bekendtgørelsen så enkel som muligt både af hensyn til stålhandelen og af hensyn til monopoldirektoratet, der skal føre kontrol med, at reglerne overholdes.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget.

Stetter (KF):

I denne sag vil den konservative gruppe foreslå udvalgsbehandling.

Vi er på den ene side proeuropæiske og derfor principielt indstillet på at efterkomme Kommissionens henstillinger, som jo har samme retsvirkning som et direktiv.

På den anden side er vi tilhængere af at undlade at gribe ind i en fri markedsøkonomi, og jeg fremhæver, at henstillingen vedrører stålhandelen og ikke stålindustrien, som er underkastet regulering. Vi tror ikke på, at det er muligt i det lange løb at regulere handelen, og oplysningen i fremsættelsestalen om 12.000 respektive 6.000 tons grænsen for den tilladte årlige salgstonnage uden regulering, taler sit tydelige sprog.

Vi finder, at Danmark bør undersøge, om det er muligt at opnå dispensationer, bl. a. under henvisning til vor specielle erhvervsstruktur. Vi erkender, at Danmark kun vanskeligt kan stå alene i denne sag, og derfor er spørgsmålet, om vi kan finde forbundsfæller blandt de andre medlemsstater. Vesttyskland f. eks. har væsentlige stålforbrugerinteresser at varetage på alle sine markeder, og det er vel muligt at få vesttyskerne i tale.

Vi vil i erhvervsudvalget søge forhandling og samråd med ministeren med henblik på at få undersøgt alle muligheder for at varetage danske stålforbrugerinteresser.

Arne Christiansen (V):

Forslaget er jo en stærkt komprimeret udgave af EF-Kommissionens henstilling om at skabe større prisgennemsigtighed på stålmarkedet. Principielt er vi ikke tilhængere af disse stærke bemyndigelseslove, men vi vil alligevel godt sige, at i dette tilfælde er det en fornuftig form for gennemførelse af EF-henstillingen, som vi naturligvis må underkaste en nærmere vurdering og drøftelse i erhvervsudvalget. Formålet er jo at genskabe en sund og konkurrencedygtig europæisk stålindustri, og om dette formål kan der vel næppe herske nogen uenighed.

Vi kender reduktionen i produktionsleddet i de andre europæiske lande og også i vor egen eneste virksomhed på dette område. Vi ved også, at mange, herunder også Det dan-